La Victoria

En escriure aquestes notes, sabem només que aquest periòdic havia de sortir pel març de 1888, tal com en son número 3 ho anunciava *El Vallés;* i sabem també que se'n publicaren onze números i que era *Organo del Círculo Conservador Liberal Independiente*.

Crónica de Granollers

Fóu altre setmanari *de Avisos y Noticias*, que tingué vida ben curta tanmateix. El número 1 sortí el 18 de novembre de

CRÒNICA DE GRANOLLERS

Semanario de avisos y noticias

SECCION RELIGIOSA

NUESTRO OBJETO

CONSUMOS

1888 i el 6 i últim, el 23 de desembre. En l'article de fons, titulat *Nuestro objeto*, escriu així:

«Alejada nuestra publicación de las luchas de la política y circunscrita a las cuestiones de la localidad y de la comarca...»

«... La redacción de la «Crònica de Granollers» no es limitada, ni exclusivista, ni obedece, la publicación del semanario, a un espíritu de bandería ni de partido...»

El segon article és titulat: *Consumos*, i a quarta plana envesteix *El Congost*, sense anomenar-lo. En el número 3, però, ja és més esplícit i hi llegim aquesta floreta: *«El Congost», con cuyas pantanosas y pútridas aguas pretende salpicarnos...»*

Crónica de Granollers, tan allunyat de les lluites de la política —i tan polit,— deixà a mitja publicació *«La leyenda de San Marcial»*. Quina llàstima! Era imprès a Barcelona i el lloc de venda era a Can Serracant.

La Coalición

Fóu una de tantes publicacions sense altra finalitat més que la de cooperar a una campanya electoral. Se'n publicaren 9 números, l'any 1891, quan s'edificà La Unió Liberal. Era fet a Can Garrell i tenia un format a 4.rt perllongat.

La Legislación Española

El 15 d'abril de 1893 començà a publicar-se aquest quinsenal, que inicià les seves tasques periodístiques dient que sortia

LA LEGISLACIÓN ESPAÑOLA

Nuestro objeto.

«en defensa de todo propietario e industrial que se considere agraviado por cualquier causa o motivo.» Suposem que no va viure moltes quinzenes. *La Legislación* era imprès a la casa Jaume Joseph.

El Eco de La Unión Liberal

Era el què diu el séu títol: l'eco de La Unió Liberal; i era repartit entre els con-

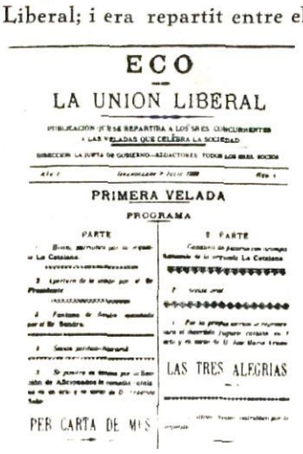

ECO

LA UNION LIBERAL

PRIMERA VELADA

PROGRAMA

LAS TRES ALEGRIAS

currents a les vetllades i funcions de societat que es celebraven a la popular Associació. Se'n publicaren cinc números només, el primer dels quals correspon a la data del 9 de juliol de 1893. Era imprès a Can Garrell.

La Defensa

No ens ha estat possible de concretar bé algunes dades en les recerques que hem pogut fer, tanmateix massa depressa. Així, per exemple, de *La Defensa* sabem només que es publicà en dues èpoques o en dos

EL ESCUDO DE GRANOLLERS

NUESTROS PROPÓSITOS

anys, puix que en les notes del senyor Marian Uyà, en qui hem trobat un excellent col·laborador, consten dues numeracions: de l'1 al 13 i de l'1 al 20. Suposem que *La Defensa* es publicà en 1893 ó 94.

La Discusión

S'anomenava *Periódico semanal independiente*, i aparegué el 23 de juliol de 1893. Quan complí 32 números (11 de març de 1894), deixà de publicar-se.

En el primer número i sots l'epígraf *Nuestra aparición*, concreta així els séus

LA DISCUSIÓN

PERIÓDICO SEMANAL INDEPENDIENTE

NUESTRA APARICIÓN

¿Dónde va la justicia?

propòsits: *«No mueve nuestra salida ninguna pasión política, ni bebe en la fuente del rencor personal, ni menos viene a entablar batalla contra indeterminado ni determinado sector de partido...»* A continuació insereix dos articles contra el séu «volgut confrare» *El Congost*.

En son darrer número crida l'atenció aquest títol simbòlic: *«¡Esto se va!»* I tot seguit sorgeix el dubte etern enfront l'incertitud del més enllà, i pregunta en altre epígraf: *«¿Donde vamos a parar?»* En morir *La Discusión*, restà aquest enigma insoluble. Era imprès per Jaume Joseph.

El Escudo de Granollers

Sortia els diumenges i tingué quatre planes de tamany foli, fins el número 13. Després fóu a doble tamany. Aparegué el 9 de juliol de 1893, i en 1894 sortí cinc números més. En saludar la Premsa, els novells periodistes d'*El Escudo* diuen: *«Nosotros, pobres y todo en estos asuntos, y flacos, muy flacos...»* En la primera gasetilla fan altra afirmació de modèstia: *«Sería más grande este periódico, pero para que se difunda más hemos pensado hacerlo de modo que sea variado y económico.»* Com gairebé tots els altres periòdics, potser no tan variats ni tan econòmics, deixà de publicar-se sense advertir-ho. Però en son darrer número s'exclamà amb aquesta frase, «alusiva a l'acte»: *«¡Qué amigos tienes, Benito!»* Era fet a l'impremta Bataller.

Publicacions La Gralla, 1/1/1928, p. 49 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers